

[Jørgen Estrup]

et levende indtryk af, hvilken rolle spændingen mellem landene i området spiller for bistandens muligheder. Som den egentlige stormagt på subkontinentet har Indien således en helt afgørende indflydelse på de økonomiske og politiske forhold i nabolandene.

Den indiske regerings politik kan destabilisere nabolandenes økonomi, sådan som det i øjeblikket ser ud til at ske for Nepals vedkommende. Man kan frygte, at indisk pression og magtanvendelse vil øge spændingen og oprustningen i hele regionen. Det, som i øjeblikket sker i forhold til Pakistan og Kashmir og over for Sri Lanka, kan vanskeligt tolkes på anden måde. Derved undergraves effekten af dansk bistand til regionen.

Jeg vil gerne pege på som det afsluttende, at det er vigtigt, at Danmark også fastholder, at Indien skal leve op til sine forpligtelser over for FN i forhold til Kashmir, og at det er en del af en aktiv dansk bistandsindsats, som er nødvendig for, at vi kan fastholde formålet med dansk bistand.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg må bede om, at man respekterer taletiden.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Det er et spørgsmål til hr. Jørgen Estrup. Jeg hørte hr. Jørgen Estrup sige, at han havde opfattet den rullende 5-års-plan således, at det kun var midlertidigt, at Thailand skulle stå som hovedmodtagerland. For det første kan jeg ikke læse det ud af den rullende 5-års-plan. Det er den ene ting. For det andet vil jeg spørge: Er det så ikke lidt besynderligt at lade plantallene for perioden stige fra 14 mio. kr. i 1989 til 120 mio. kr. i 1994, hvis det er meningen, at det skal afvikles? Hvorfor tror hr. Jørgen Estrup at det skal afvikles? Ellers vil jeg spørge udenrigsministeren: Er det meningen, at det skal afvikles? For så er denne stigning helt besynderlig, synes jeg. Hvis man var i en afviklingsfase, ville man lade tallene gå den anden vej.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Fru Ebba Strange har naturligvis ret i, at man ikke uden videre kan læse det ud af planen. Det

er jeg enig i. Derfor formulerede jeg det også, som jeg gjorde, at det var min opfattelse efter at have snakket med bl.a. Danidas folk om, hvad rationalet var bag bistanden. Jeg går ud fra, at vi som på andre områder her må vurdere udviklingen også i Thailand, som den forløber. Jeg synes, at det er en logisk konklusion, sådan som Thailands økonomiske forhold er i øjeblikket. Derfor var det i høj grad for mit eget vedkommende en beroligelse at forstå denne baggrund for bistanden til Thailand.

Duetoft (CD):

Jeg vil gerne starte med at takke ministeren for oplægget til denne debat og sige til ministeren, at det ikke er et ønske om, når jeg er lidt kritisk over for nogle af de ting, der er blevet sagt i dag, og som står i de planer, som er fremlagt, at CD skal stille sig uden for dialogen med regeringen om disse emner, men det er et forsøg på at sige, at der er nogle nuanceforskelle mellem det, regeringen står for, og det, vi står for.

Jeg vil godt komme med de bemærkninger, fordi jeg nødig vil sættes i bås med det, hr. Mogens Elvensø fremkom med som en kritik af regeringens plan. At man er kritisk over for det, betyder ikke nødvendigvis, at man har så primitive synspunkter, som der er kommet frem tidligere i debatten i dag.

Jeg vil også i al stilfærdighed sige, at jeg ikke her kan komme med rejseerindringer for 12 dages besøg i Asien. Desværre var det ikke muligt for mig at deltage, men jeg må dog sige, at der må være kommet én positiv ting ud af den rejse: efter at have hørt hr. Mogens Elvensø i dag er vi i alt fald fri for fortsat at høre kritik fra Fremskridtspartiet over, at Folketingets udvalg rejser. For hr. Mogens Elvensø konstaterede, at han faktisk havde fået noget ud af det. Det må være en erkendelse af, at alt det pjat med, at alle vi andre, der gerne vil ud og blive klogere, skal hænges ud, ophører fra Fremskridtspartiets side.

Så vil jeg gerne sige til fru Ebba Strange, for at begynde med alle de korte bemærkninger, at jeg gerne vil takke for den enighed, der var om menneskerettighedsspørgsmålet, mellem fru Ebba Strange og mig. Jeg vil så kvittere ved at sige, at fru Ebba Stranges bemærkninger om små lande og Danmark er vi fuldstændig enige i. Det er vores opfattelse, at EF skal klare de store, og at Danmark skal klare de små. Det